Quelle: https://manuscripta.at/?ID=31270
Copyright: Stams, Zisterzienserkloster

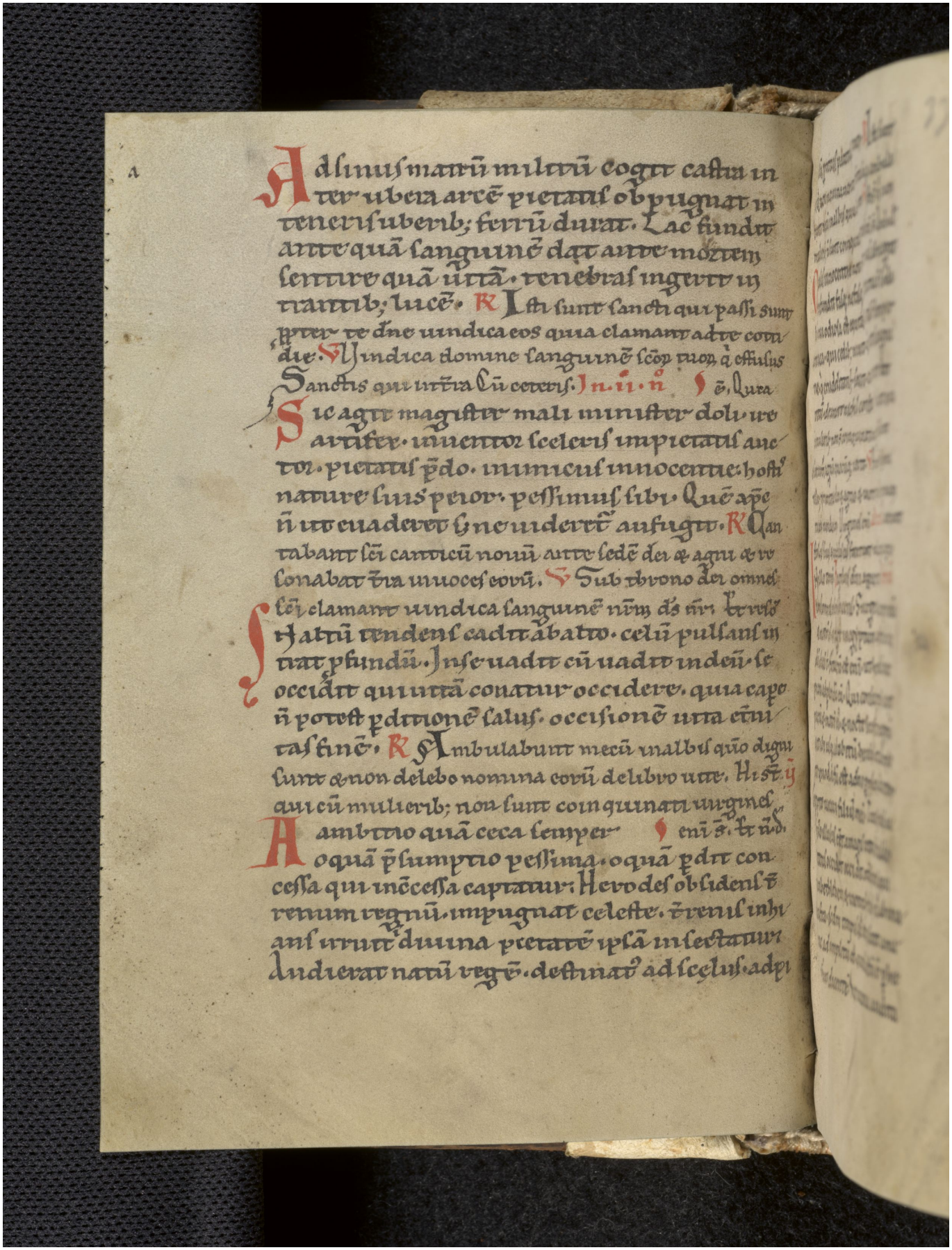

a

Adlinius matrū multū cogit castra in
ter ubera arcē pietatis obpugnat in
teneris uberib; ferrū durat. Lac fundit
arte quā sanguinē dat arte mortem
sentire quā uitā. tenebras ingerit in
trantib; lucē. ℟ Isti sunt sancti qui passi sunt
propter te dne uindica eos quia clamant ad te cotidie. ℣ Vindica domine sanguinē scōr tuor q̄ effusus
Sanctis qui uitia cū ceteris. In. ii. n̄ ℣ ē. Qura
Sic agit magister mali minister doli ure
artifex. inuentor sceleris impietatis auc
tor. pietatis p̄do. inimicus innocentie: hosti
natiue suis prior. pessimus sibi. Quē ape
ñ uitē euadere sine uiderē aufugit. ℟ Can
tabant sēi canticū nouū ante sedē dei & agni & re
sonabat tria innocēs eorū. ℣ Sub throno dei omnes
sēi clamant uindica sanguinē nūm d̄s ñr. terrō
Patrū tendens cadit abatro. celū pulsans in
trat profundū. Inse uadit cū uadit in deū. se
occidit qui uitā conatur occidere. quia capo
ñ potest pditionē salus. occisionē uita etiā
tastinē. ℟ Ambulabunt mecū in albis quō digni
sunt & non delebo nomina eorū de libro uite. Hist. ℣
qui cū mulierib; non sunt coinquinati uirgines
A ambitio quā ceca semper ℣ eni s. tr ñ.
o quā p̄sumptio pessima. o quā pdit con
cessa qui incōcessa capiatur: Herodes obsidens ter
renum regnū. impugnat celeste. terrens inhi
ans irruit diuina pietate ipsā insectatur
Audierat natū regē. destinat ad sceleus. adpi